

## U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obvineného **Ing. J. H.** pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí 17. apríla 2012 o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 10. novembra 2011, sp. zn. 6 To 84/2009, takto

### r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. H. sa **o d m i e t a.**

### O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) na základe odvolania obžalovaného H. podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava z 21. júla 2009, sp. zn. 30 T 159/2007, a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Ing. J. H. uznal za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 23. mája 2002 v T.. na ul. D. v peňažnom ústave V., a. s. vybral neoprávnene z účtu číslo X./X. spoločnosti U. G. spol. s. r. o., so sídlom T., K. čiastku 2.021,19 Eur (60.890,30 Sk), ktorú použil pre svoju potrebu, napriek tomu, že od 21. decembra 2001 nebol štatutárnym orgánom obchodnej spoločnosti, ktorej funkcie sa vzdal na valnom zhromaždení spoločnosti a valné zhromaždenie rozhodlo o prijatí jeho návrhu, a teda nebol oprávnený ku konaniu za uvedenú spoločnosť, čím spôsobil spoločnosti U. G., spol. s. r. o., so sídlom T. K. škodu vo výške 2021,19 Eur (60.890,30 Sk).

Za to obžalovaného odsúdil podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výmere 500 (päťsto) Euro.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanému Ing. J. H. pre prípad zmarenia výkonu peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Proti rozsudku podal dovolanie obvinený prostredníctvom obhajcu.

Ako právny dôvod dovolania označil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vecne to odôvodnil nasledovne:

„Zastávame názor, že nebola naplnená skutková podstata prečinu krádeže, pretože obžalovaný sa síce vzdal konateľstva v spoločnosti na valnom zhromaždení konanom dňa 21.12.2001, ale stále zostal spoločníkom spoločnosti, a teda bol aj zodpovedný za hospodárenie s finančnými prostriedkami spoločnosti. Teda nie je naplnená právna veta obžaloby a to, že si prisvojil cudziu vec. Ako spoločník vložil pri založení spoločnosti do nej finančný vklad vo výške 50.000,-Sk.

V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia skutku došlo k neoprávnenému použitiu hmotnoprávneho ustanovenia, pretože skutok, bol kvalifikovaný ako prečin, napriek tomu, že vzhľadom na vyššie uvedené nešlo o žiadny trestný čin. Nakoľko odsúdený iba využil svoje právo spoločníka spoločnosti.

Krajský súd Trnava ako aj súd prvého stupňa nijako nevyhodnotil dôkazy, ktoré boli v prospech odsúdeného.

Nesprávne posúdenie zisteného skutku je založené na tom, že výpovede svedkov vypočutých v doterajšom konaní boli vyhodnotené v rozpore s ustanoveniami § 278 ods. 2 Trestného poriadku.

Súd neakceptoval žiadosť odsúdeného na doplnenie dokazovania, a to pripojením spisu vedeného na Okresnom súde Žilina, sp. zn. 2C/118/2004, pričom práve týmto by boli preukázané peňažné nároky odsúdeného voči spoločnosti. Absolútne neboli zohľadnené výpovede svedkyne JUDr. A. P. i tá skutočnosť, že nedošlo ku konfrontáciám medzi uvedenou svedkyňou a svedkyňou M., svedkyňou M. a odsúdeným.

Zastávame názor, že nedošlo k náležitému ustálenie skutku a preto mal odvolací súd aplikovať zásadu "in dubio pro reo" a odsúdeného oslobodiť spod obžaloby.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) dovolanie predbežne preskúmal a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/ alebo f/ Tr. por. Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Prieskum z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je limitovaný posúdením správnosti právnej kvalifikácie vo vzťahu ku skutku zistenému napadnutým rozhodnutím. Správnosť a úplnosť zisteného skutku nesmie odvolací súd skúmať a meniť.

Skutok ako je popísaný v rozsudku krajského súdu poskytuje nespochybniteľný podklad pre ním použitú právnu kvalifikáciu z hľadiska objektívnej i subjektívnej stránky dotknutého trestného činu.

Vo vzťahu k formulácii dovolacej námietky je potrebné uviesť, že ak bol obvinený v čase výberu prostriedkov z účtu stále spoločníkom (už nie konateľom) obchodnej spoločnosti U. G. spol. s r.o., nemohol nakladať s jej finančnými prostriedkami podľa vlastného uváženia, a to ani na úhradu svojich pohľadávok voči nej. Majetok spoločnosti nie je majetkom jej spoločníka, ide o rozdielne právne subjekty (právnickú osobu a fyzickú osobu). Spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným je majiteľom obchodného podielu, predstavujúceho práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti (§ 114 ods. 1 Obchodného zákonníka). To však neznamená majetkovú identitu so spoločnosťou.

Okrem práv rozhodovania na valnom zhromaždení (§ 126, §127 ods. 2 Obch. zák.) a iných má spoločník aj právo na podiel na zisku (§ 123 ods. 1 Obch. zák.). Jeho majetkom sa však stávajú až prostriedky vyplatené spoločnosťou z tohto titulu (teda až po ich vyplatení).

Majetkový nárok spoločníka voči spoločnosti nemožno vymôcť svojpomocne, zneužitím podpisového vzoru spoločníka, ktorý bol v predchádzajúcom období konateľom s príslušnými, tomu zodpovedajúcimi dispozičnými oprávneniami.

Na to potom nadväzuje trestnoprávna kvalifikácia krádeže, vrátane subjektívnej stránky (úmyslu), ako je popísaná a odôvodnená v napadnutom rozhodnutí.

Zmenu rozsudku krajským súdom vyvolanú odvolaním obžalovaného dovolací súd neskúmal v dôsledku už uvedeného princípu svojej viazanosti zisteným skutkom a v dôsledku zákazu reformácie „in peius“ v zmysle § 385 ods. 2 Tr. por.

Čo sa týka odmietnutia doplnenia dokazovania pripojením a oboznámením celého spisu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 2 C 118/2004, došlo k nemu v riadnej procesnej forme, čo vylučuje porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Keďže je dovolací súd viazaný správnosťou a úplnosťou zisteného skutku, nemôže ani preskúmať výber dôkazov súdom prvého a druhého stupňa, na základe ktorých ku svojim skutkovým zisteniam dospeli, resp. preskúmať okolnosť, že ďalší dôkaz už nebol na ich overenie vykonaný.

Okrem toho, práve dotknutý rozsudok, predložený obžalovaným na hlavnom pojednávaní, bol dôvodom na zmenu rozhodnutia v jeho prospech v odvolacom konaní.

Z vyššie uvedených dôvodov nie je možné ani prehodnocovanie vykonaných dôkazov vo vzťahu ku skutkovým zisteniam (výpoveď svedkyne P.), ani posudzovanie okolnosti, že súd nepristúpil ku konfrontáciám osôb (čo sa týka zvyšku obsahu dovolania).

Na základe uvedeného bolo dovolanie obvineného odmietnuté podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

**P o u č e n i e : Protí tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.**

**V Bratislave 17. apríla 2012**

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.**  
**predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková